

PLAN NABOŻEŃSTWA EWANGELIZACYJNEGO

1. Ćwiczenie śpiewu
 - Cel: nawiązanie wspólnoty, ośmielenie uczestników, podprowadzenie do tematu dnia, zaznajomienie chociaż z niektórymi pieśniami, które będą wykonywane podczas trwania nabożeństwa
2. Powitanie i komentarz animatora nabożeństwa do procesji wejścia
 - Powitanie uczestników
 - Wyjaśnienie znaczenia symboli obecnych w procesji wejścia (świeca, krzyż, Ewangeliarz lub Pismo Święte)
 - Zachęcenie uczestników do przyjęcia pozycji stojącej (w czasie procesji wejścia)
3. Procesja wejścia przy śpiewie pieśni
 - Kolejność w procesji wejścia:
 - Ministrant z krzyżem
 - Osoba mówiąca pouczenie
 - Osoba(y) mówiąca(e) świadectwo
 - Ministranci ze świecami
 - Kapłan niosący Pismo Święte (Ewangeliarz)
4. Pozdrowienie kapłana
 - Kapłan wyraża radość z obecności przybyłych uczestników
 - Podaje program nabożeństwa
 - Przedstawia diakonię posługującą
5. Komentarz animatora nabożeństwa i zapalenie paschału (świecy)
 - Jezus Chrystus (Światło) jest z nami, obecny w symbolu zapalanej świecy
 - Na słowa kapłana „Światło Chrystusa” odpowiemy „Bogu niech będą dzięki” (nawiązanie do liturgii Wielkiej Soboty)
6. Śpiew, np. „Jezus jest z nami tu”
 - Śpiew ten ma wyrażać obecność Chrystusa pośród nas
7. Pouczenie
 - Pouczenie wygłasza jeden z członków zespołu ewangelizacyjnego (nie Kapłan i nie animator nabożeństwa)
 - Pouczenie to stanowi krótkie wprowadzenie do tematu dnia:
 - Dzień 1: Miłość Boża (Bóg Cię kocha i ma dla Twojego życia wspaniały plan)
 - Dzień 2: Grzech (niewola) i Jezus Chrystus (Jesteś grzesznikiem. Jezus już Ciebie zbawił)
 - Dzień 3: Wiara i nawrócenie (Przyjmij Jezusa jako swojego osobistego Pana i Zbawiciela, powierz Mu swoje życie)
8. Wprowadzenie do świadectw przez animatora nabożeństwa
 - Za chwilę nastąpi świadectwo osoby, która chce się z nami podzielić swoim doświadczeniem Boga (obecności Miłującego Boga, swojej wolności i zniewolenia, oddania swojego życia Chrystusowi, itp. – w zależności od tematu dnia)
 - Po skończonym świadectwie nie bijemy braw, bo nie jest to przedstawienie, a osoba mówiąca nie jest aktorem (dzieli się ona swoim prawdziwym życiem)
 - Najpierw wezwijmy pomocy Ducha Świętego (dla mówiącego i dla słuchających)
9. Śpiew do Ducha Świętego

10. Świadełstwo

- Świadełstwo jest krótkie – max 3 minuty
- W świadełstwie mówię TYLKO o tym, czego dokonał we mnie Bóg (nie skupiam się na sobie, tylko na Osobie Jezusa)
- Świadełstwo ma mieć 3 części:
 - Moje życie przed spotkaniem Jezusa
 - Wyraźny punkt kulminacyjny – wydarzenie, w którym spotkałem(łam) Chrystusa
 - Co się zmieniło po tym wydarzeniu (konkrety)
- Nie jest to czas na dawanie rad, czy zachęt
- Można zacząć: „Mam na imię...”
- Najlepiej używać jak najmniej przymiotników
- Mam być sobą (naturalnie się zachowywać), nie udawać kogoś innego

11. Śpiew

- Ma na celu umożliwić spokojną refleksję na temat poruszany w świadełstwie i zapewnić „łagodne” przejście do następnego punktu programu

12. Pantomima

- Odpowiednia do tematu dnia, ma na celu zobrazowanie treści danego dnia, np.:
 - Dzień 1: „Siekiera”
 - Dzień 2: „Sznurki”, „Marionetki”, „Prezent”
 - Dzień 3: „Serca”, „Ręce”
- Osoby grające ubrane są na czarno, nie mają na sobie żadnych ozdób (zegarków, kolczyków)
- Przed pantomimą modlimy się do Ducha Świętego, Jemu oddajemy nasze ciała, prosimy, aby wszelkie wykonywane przez nas gesty były na Jego chwałę, a nie na naszą. Prosimy też o Jego ochronę i umacnianie w wierze zwłaszcza osób, które grają „czarne” charaktery.
- Wyraźnie zaznaczamy moment wyjścia w rolę i wyjścia z niej (np. na początku i na końcu ustawiamy się tyłem do ludzi i opuszczamy głowę)

13. Komentarz animatora nabożeństwa i śpiew „Alleluja” lub „Chwała Tobie Słowo Boże”

- Animator nabożeństwa zapowiada, że za chwilę zostanie odczytany fragment Ewangelii (Słowo samego Boga) i jest to najważniejszy moment nabożeństwa. Będzie mówił sam Chrystus!
- Zachęca do przyjęcia tego Słowa z otwartym sercem i w godnej postawie (stojącej)

14. Proklamowanie Ewangelii przez Kapłana

- Fragment Ewangelii dobiera się odpowiednio do tematu dnia (ma na celu zobrazować treści przekazywane w danym dniu), np.:
 - Dzień 1: J 3, 1-18 (Nikodem); J 4, 3-26 (Samarytanka)
 - Dzień 2: J 8, 1-11 (Jawnogrzesznicza); J 10, 11-18 (Dobry Pasterz)
 - Dzień 3: J 5, 1-16 (Chromy)

15. Śpiew „Alleluja”

16. Orędzie ewangelizacyjne wygłaszane przez Kapłana na temat z dnia

- Orędzie jest zasadniczym momentem głoszenia Dobrej Nowiny
- Powinno trwać ok. 30 minut i nawiązywać do odczytanej Ewangelii
- Może zakończyć się wezwaniem (np. do przyjęcia Jezusa za swojego Pana) lub modlitwą (np. modlitwą prośby, aby w tym momencie Bóg Ojciec zabrał nasze fałszywe obrazy Boga jakie nosimy w sercu i ukazał nam pełnię swojej Miłości)

17. Modlitwa uwielbienia

- Wspólnotowe uwielbienie Boga za to, czego dokonał na tym spotkaniu, np. przez wspólny śpiew

18. Zaproszenie do grup dzielenia

- Jeśli jest to możliwe, to zachęcamy do podzielenia się przeżyciami towarzyszącymi temu nabożeństwu (pytania, wątpliwości) w małej grupie (max 6-8 osób)
- Należy wcześniej wyznaczyć i przygotować animatorów oraz zatroszczyć się o miejsce na spotkanie dla każdej grupy
- Spotkanie w grupach nastąpi po błogosławieństwie kapłana
- Zaproszenia może dokonać kapłan, animator nabożeństwa bądź inna osoba z zespołu ewangelizacyjnego

19. Błogosławieństwo Kapłana

20. Spotkanie w małej grupie dzielenia.